

MÉG NAGYOBB KEGYELMET

2016. április 3.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Áldott az Ő szent neve mindörökkön örökké! Áldott az Úr Jézus neve! Áldott, áldott és áldott! A múlt heti prédikáció során, mivel húsvét volt, kiváló alkalom volt arra, hogy beszéljünk a drága Úr Jézus Krisztusunk szenvedéseiről, keresztre feszítéséről. A pokolban töltött 3 napról, a feltámadásról, annak a dicsőséges voltáról, hogy miközben az Úr Jézus ezt elvégezte, az Atya úgy tekintett Rá, hogy mi is ott voltunk vele.

Minden egyes lépésnél, minden egyes történésnél az Atya úgy tekint Rá, hogy akik hisznek, azok ott voltak Őbenne. Ott voltak a szenvedéseinél, ott voltak a kereszthalálánál, ott voltak, amikor a keresztről levették az Ő drága testét, ott voltak és benne voltak. Őbenne, az Ő eltemetésében, Ővele együtt temettettünk el a halálba, tanítja a Biblia, és ott voltak a feltámadásánál. A dicsőséges feltámadásánál. Őbenne támadtunk fel a halálból.

Jelen vannak a felmagasztalásában, a felemeltetésében, az Atya jobbára való felmagasztalásában is jelen vannak, akik hisznek Őbenne! *Hatalmi helyen* ülünk és trónolunk, és uralkodunk az életben. Ez az örömhírnek egy nagyon fontos része, amivel ha a keresztények élnek, és ezt *gyakorolják*, az Atyának dicsőséget szereznek.

Ha másért nem, akkor ezért szánd el magad, hogy fogsz élni evvel a *névvel*, és gyakorlod a nevet, és használod ezt a nevet. Az ellenség felett kijelented a *teljhatalmat* ebben a névben, hogy az Atyának dicsőséget szerezze vele. Menjünk a Róma levél 4. fejezetére.

A szemben erőteljes a gyógyító munkája Istennek, ha valaki elváró hittel hiszi, a szemében meggyógyul, ezt a gyógyulást elveheti. Többször érzékelttem, most újra itt jelen van. A belső szervekben is van gyógyító munka, a vesében többször érzékelhető volt, most is itt van nagyon erőteljesen. Valaki hittel jött ma és elveszi, és megköszönjük, hogy megvan nekünk. Ezek az Ő munkái, az Ő dicsőségére.

Mi történt a kereszten? Még mindig ezt fogjuk taglalni abban a vonatkozásban, hogy ez a mi életünkre milyen kihatással van. Ami akkor történt, az *2000 évvel* ezelőtt volt. Ma is a világon mindenhol *beszélnek erről* a dicsőséges történeusről, ami az Ő kereszthalála, eltemetése, feltámadása. Amerre csak jársz a világban, mindenhol hirdetik, ami 2000 éve történt.

Mondj nekem még valamit, ami 2000 évvel ezelőtt történt, és ma is a világon mindenhol beszélnek róla, és élet származik általa, és gyógyulások, jelek és csodák lesznek! Mutatja ez, hogy Jézus él! Azoknak is, akik nem hiszik, szemet kell, hogy szúrjon, hogy az Evangélium a világon mindenhol hirdettetik, még azokban az országokban is, ahol tiltva van, a föld alatt, kis csoportokban hirdetik az Evangéliumot.

Imádkozunk is értük, a keresztyüldözések miatt, hogy ők az oltalom alá kerüljenek, hogy tudjon terjedni az Evangélium, hogy az ő életük az oltalom alá kerüljön. Ott is tudjon terjedni az Evangélium, ahol üldözik ezt a szent hitet. Hála Istennek, itt ez nem így van, és szabadon hirdettetik az Evangélium, és meg is tesszük! Megyünk és hirdetjük, utcákon, tereken, gyülekezetekben. Így szól:

RÓMA 4,25.

25. Aki a mi bűneinkért halálra adatott, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért.

Nagyon fontos Ige azoknak, akik szeretnék megérteni, hogy hogyan bánt el Isten a bűneinkkel, és mi történt az Ő feltámadásában. Mi történt velünk, amikor Ő feltámadt a halálból? Hogyan jön elő ez az új teremtés, hogyan jön elő ez az új ember Istennek a szívében? Hogy mit jelent ez, hogy mi új teremtések leszünk, hogy új életünk van, a régiélméltak?

Ezt a keresztyéneknek nagyon-nagyon fontos dolog megérteni, hogy tudják élni ezt az új életet. Ugyanis az Igének két része van. A keresztnak az egyik oldaláról beszél, amikor arról ír, hogy a *mi bűneinkért* halálra adatott. Amikor Jézus Krisztusnak ezt a nagyon fájdalmas kereszthalált fel kellett vállalnia, akkor nem egyébért halt meg, hanem a mi bűneinkért, a mi gonoszágainkért, a mi vétkeinkért adatott halálra. Ez a keresztnak az egyik oldala.

Minden egyes bűnt, amit valaha elkövetünk majd, Isten ráterhelte ott a keresztre, és ezekért a bűnökért Jézusnak meg kellett halnia. De nem csak Ő halt meg Isten szemében, hanem mindazok, akik hisznek, vele együtt, ott meghaltunk a kereszten a bűnnek. Meghaltunk az óembernek, meghaltunk az óember természetének. Egy halállal az Úr Jézus Krisztus kereszthalálával Isten pontot tett a bukott ember természetére.

Isten ott [a kereszten] *elrendezte*, meghalt Jézus, és vele együtt mindazok, akik hisznek Őbenne. Ott mindannyian meghaltunk a kereszten. Őbenne mindannyian eltemettettünk. Jézus három napig volt a pokolban, és el kellett mennie a legmélyebb helyre is, ahova az embernek jutnia kellett volna.

Különböző részei vannak a pokolnak, ahogy a beszámolókból hallhatjuk, de a Biblia nem sokat ír erről. Lényeg az, hogy minden egyes helyre, ahova az embernek kerülnie kellett volna, Jézusnak oda le kellett menni, és meg kellett *fizetnie* a büntetést, a bűnért járó büntetést.

Azoknak a bűnöknek, amiket az emberek elkövetnek, annak *ára* van. A bűnért büntetés jár, mert Isten igazságos. Meg kell, hogy büntesse a bűnt. Ezt Jézusban végezte el. Jézusra *terhelte* a bűneinket, és utána Jézusban megfizette ezeknek az árát. Jézus *kifizette* a büntetést minden egyes elkövetett bűnért. Ez három napig tartott. Erről a Biblia nagyon keveset ír.

A *győzelem* részébe avat be minket. Amikor letelt ez a három nap, akkor *lefegyverezte* a fejedelemségeket és a hatalmasságokat. Ledobta magáról ezeket az [ellenséges] erőket, akik úgy gondolták, hogy Őt fogva tudják tartani örökre. Ledobta magáról ezeket. Felkelt győztesen, *diadalmenetben* hirdette a győzelmét. A jézusi győzelmet, amiben te is ott jelen voltál, mert ott voltál ebben a győzelemben is.

Azokat az ellenségeket győzte le, akikkel te most *hitbéli megmérettetéseket* folytatsz. Tudnod kell, hogy Jézus *legyőzte* őket. Legyőzte ezeket az erőket, és egy győzedelmi diadalmenetben mutogatta őket. Teljes győzelmet aratott, elvette a fegyverzetüket, kifosztotta őket. Semmijük nem maradt. *Megbénította* az ellenséget. Abban a győzelemben is ott voltál. Jelen voltunk, Őbenne történt mindez, azoknak, akik hisznek Őbenne.

Ezután *kihozta* Őt a halálból. Nem hagyta Őt a halálban. Olvastuk a múltkor, hogy az Ő teste rothadást nem láthatott, és a lelke nem maradhatott a pokolban. Ez a *feltámadás*. Ővele együtt minket is feltámasztott a halálból. Ez azt jelenti, hogy az az *új élet*, amelyre Isten Jézust kihozta a dicsőséges testében, megdicsőült testben.

Ebben az új életben is ott vagyunk, ha hiszünk Őbenne. Ebben az új életben, az új teremtetés életében, nincs jelen a bűn. Az az új teremtetés, amelyet Isten előhoz Krisztusban, amikor te hiszel Őbenne, és ezt kijelented, és *új teremtetés* leszel, az egy teljesen új élet. Az egy megdicsőült élet, Jézus megdicsőült testéből fakadóan, dicsőséges testéből fakadó élet, és ez az új ember. Ha valaki Krisztusban van, új teremtetés az – idéztük gyakran.

Ez az új teremtetés ember soha nem követte el azokat a bűnöket, amit az ő ember elkövetett, amiért Jézus meghalt, amiért a pokolba került. Az az új ember, aki benned él, annak semmi közössége nincs a bűnnel, mert Őbenne van, a megdicsőült Krisztusban, akit Isten kihozott sírból. A ragyogó dicsőségben van a teste. Mi Őbenne vagyunk. Őbenne hozott ki minket Isten.

Az az *új teremtetés*, amely te vagy a szellemedben, soha *nem követte el* azokat a bűnöket, amikre az ördög téged emlékeztetni akar: látod, mit tettél? Soha nem követted el azokat, mert Jézus *lezárta* a halálával, minden bűn rá volt terhelve. *Megfizette* érte az árat. Ki van fizetve az adósság, és az ellenség meg van *semmisítve* a Jézus győzelmében!

Utána az Igének a második fele így szól, hogy *feltámasztatott* a mi megigazulásunkért. Jézust azért hozta elő az Atya ebben az új dicsőségben, hogy te a *megigazultságodban* élhess. A megigazultságod nem azt jelenti, hogy te egy bűnt követsz el, és valaki kifizette a váltságot, és most szabad vagy. Ha csak ennyit jelentene, akkor sorolhatnák a bűneidet, akkor meg lenne a lajstrom arról, hogy mit csináltál. Ezt is kifizette, azt is kifizette, ez is le lett rendezve.

Akkor fel van írva valahol az adósságod, hogy mivel tartoztál? Isten ennél valami többet végzett el. Amikor Jézust kihozta a halálból, amikor feltámasztotta Őt a halálból, akkor egy új teremtetést hozott elő. Ennek az *új teremtetésnek* semmi köze azokhoz a bűnökhöz, amiért Jézusnak meg kellett halni. Azt az ő ember terhére írta Isten. Az ő ember meghalt Jézussal.

Mi, az új teremtetések, ha azt mondanánk, hogy Jézus kifizette az adósságunkat, nem foglalmaztunk pontosan. Az új embernek, az új teremtetésnek soha nem volt adóssága, soha nem volt tartozása. Mert valami új jött elő a feltámadásban. Mert Jézus a mi *megigazulásunkért* támasztatott fel a halálból. Ez az új teremtetés soha nem követte el azokat a bűnöket, amiért Jézus meghalt. Egy teljesen *új korszak*.

Ha látjátok a keresztnak a vonalában, egy teljesen új időszámítás jön. Ez a szellemi emberre igaz, az új teremtetésre. Az új teremtetés Jézussal feltámadt, Jézussal jött elő, és Isten így *tekint* ránk, ebben a megigazult szentségben és tisztaságban. Amikor ez új teremtetés, ez a szellem előjön Krisztusban, abban a pillanatban *elpecsételi* a Szent Szellemmel, hogy többé a bűn ne érinthesse a szellemünket. Nincs adóssága az új teremtetésnek.

Az új teremtetés teljesen *szabad a bűntől*. Ezért mondja, hogy kovásztalan kenyér vagyunk. Ne a régi kovással éljünk! Mert élhetünk a régi kovással, hiszen a testünk ugyanaz marad, és az elménk nincs megújítva. Gondolkodhatunk a régi ember szerint, gondolkodhatunk az ő ember szokása szerint.

Vélekedhetünk dolgokról úgy, ahogy előtte, ami nem az Ige tükrében volt. Hozhatunk rossz döntéseket, aminek később megisszuk a levét, de attól ez az új teremtetés mindentől mentes. Ez az új teremtetés, ami a második Ádámban jön elő.

Az első Ádámban mindannyian bűnösök voltak, úgy születünk, ha tettünk valamit, ha nem. És amikor Isten előhossa az utolsó Ádámot, a Krisztust a halálból, feltámasztja Őt, és akik Őbenne vannak, azok mind mentesek a szellemükben a bűntől. Ez a hatalmas megváltói munkája Istennek.

Ahogy az acél rozsdamentes, nem tud megrozsdásodni, úgy a mi szellemünket nem tudja belepni a bűn. *Mentesek* vagyunk a bűntől, mert feltámasztatott a mi megigazulásunkért. Amikor Ő feltámadt a halálból, volt-e bűn Jézusban? Nem, az összes bűnért megfizette az árat.

Amikor Ő feltámasztatott, akkor az új ember jött elő, a dicső Jézus, és ez a mi megigazulásunkért történt, hogy Isten kijelenthesse erre az új teremtésre, erre az új emberre, hogy igaz Ő. Soha bűnt el nem követett az én szememben, mondja Isten. Mert megfizettem a bűnök árát. Látod, hogy *felülről* minden másként látszik? Hogy Isten erre tekint?

Látod-e, hogy mennyire lovagol az ellenség azon, hogy miket tettél, hogy állandóan kárhozat alatt tartson? Mert nem akarja, hogy eljussál ennek az igazságnak az ismeretére, hogy megtanulj szellemből élni. A *szellemed* pontosan olyan tiszta, tökéletes és fedhetetlen, mint Jézusé, semmi köze nincs a bűnhöz.

Ebből kellene, hogy megtanuljunk élni, ebből a szellemi életből, a *feltámadás életéből*, ebből az új életből, amit Isten bűn nélkül hozott elő, mert a *bűnt lezárta*, amikor Jézus meghalt. Azt olvastuk, hogy aki meghalt a mi bűneinkért, halálra adatott. Jézus meghalt értünk, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért. Egy új élet jött elő a sírból.

Ha te Őbenne vagy, akkor te kovásztalan kenyérnek a része vagy. Ezt tudnod kell, ez a szellemedre valóság és igazság! Ezt lásd! Tisztán kell látnod, hogy a szellemednek semmi közössége a bűnnel, így belenézhetsz minden nap ebbe a tükörbe, ahogy Isten is tekint rád, mert megfizette a bűneidnek az árát.

Amit *ezen túl* vétkezel, azokat is mind az ő emberre terhelte, és Jézus ezért meghalt. Szellemedet nem érintheti többé. Ha erre tekintesz, akkor, ahogy Pál mondja, hogy én a szellememből szolgálom Istent. Meg fogsz tanulni a *szellemedből élni*, és ez a feltámadás egy erő, ez a feltámadás egy öröm, ahogy Jézus kijött a sírból.

Pál mondja, hogy megismerjem Őt és az Ő feltámadásának erejét. Ebből a feltámadás erőből, ebből az új életből fogsz tudni élni és gondolkodni, járni és cselekedni, és leporolhatod magadról az e világnak összes bűnét, amit elkövettél.

Ha ebben a tükörben nézed magad, egyre kevésbé fog vonzani ez a világ, ha megtanulod, hogy a szellemedből élj, hogy tápláld a szellemedet, az Igével tápláld. Ebből az igazságból fogsz tudni élni, és ez az igazság valóság lesz neked. Akkor mondhatod el, hogy a való igazságban élek. A való igazságban élek. Nemcsak igazságban, a való igazságban. Nekem az valóság, ami meg van írva a Bibliában, hogy igazság.

RÓMA 6,4.

4. Eltemettettünk azért Ővele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járunk.

Tehát meghaltunk ott Jézussal. Ő feltámadt? Igen. Ez a *hitünk alapja*, hogy Ő előjött a sírból, előjött a halálból. Ez az új élet, amit az Atya *felkínál* nekünk. Ez az az új élet, ahogy Jézus kijött a sírból, ahogy Ő feltámasztatott a halálból.

Jézus bűn nélkül jött elő? Itt olvastuk, hogy a megigazultságunkért jött elő? Hogy feltámasztatott a mi *megigazultságunkért*. Ott többé már Isten *nem látja* a bűnöket. Ebben az új életben kapunk *meghívást*, hogy ahogy Ő kijött a halálból, feltámasztotta a halálból, mi is ebben az életben járjunk. Ez egy meghívás.

Akarsz-e így járni, akarsz-e ilyen dicsőségben élni? Akarsz-e a feltámadás erejében élni minden nap, ahol *nem fog* rajtad e világ összes gonoszsága? Egyszerűen olyan dicsőségben és *olajban* vagy, hogy nem talál rajtad az ellenség fogást, lecsúszik a keze rólad. Még ha elkészítette is a terveit, nem tudja végrehajtani. A mi húsvéti bárányunk – mondja ezt a Szentírás:

1KORINTHUS 5,7.

7. Tisztítsátok el azért a régi kovászt, hogy legyetek új tésztává, hiszen kovász nélkül valók vagytok; mert a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, megáldoztatott érettünk.

A Krisztus megáldoztatott érettünk. Isten hozott egy Bárányt, egy áldozati Bárányt. Rajta a világ minden bűne, és leölték ezt a Bárányt. Az életét adta értünk. Ő a büntelen, rajta a mi bűneink, a mi gonoszságaink, a mi betegségeink, a mi fájdalmaink.

Minden, ami veled kapcsolatban kivethető, ami felróható neked, ami kapcsolatos a sötétséggel, mindaz rajta a bárányon, hogy te pedig Isten szemében olyan lehess, amilyen Ő volt. Szent, szeplőtelen, tökéletes áldozati bárány. *Teljes helycsere* történt a kereszten.

Hálát tudunk-e ezért adni, ez a kérdés. Látjuk-e ezt? Amíg nem látjuk, addig nem tudunk járni benne. Addig olyan, mintha nem is lenne nekünk. Nem tudjuk megragadni, hogy miként van, és hogyan éljünk vele. Addig nem tudunk. Ezért mondja az Ige, hogy:

2KORINTHUS 4,14.

14. Tudván, hogy aki feltámasztotta az Úr Jézust, Jézus által minket is feltámaszt, és veletek együtt előállít.

Tudjuk-e? Ezért kell tanulmányozni az Igét, olvasni, beszélni a szívünkben. Magunkévá tenni, hogy tényleg itt legyen bennünk, hogy megélhető legyen. Látod, itt a feltámadott Úr Jézusról szól. Ez a feltámadás-élet. Ha te hiszel Őbenne, akkor, ahogy Ő előjött a sírból, te is előjöttél ebbe az új életbe. A feltámadás életébe, a bűn nélküli életbe.

Ez az *új teremtés*. Nincs felsorolva, hogy miket követett el. Ez nem úgy van, hogy bemegy a bíróságra, és ott felolvassák, hogy miket cselekedett, és utána kijelentik, hogy valaki megfizette érte a váltságdíjat itt és itt, majd kiengedik. Akkor az lenne, hogy ezeket *elkövette*, és valaki meg jóváírta és elengedték.

De nem így van az *új teremtés*. Az új teremtés, ha bemegy a bíróságra, ott nincs semmi fölírva. Semmi nincs a múltjából fölírva, ez Istennek az óriási kegyelme. A szellemi ember kapta ezt meg, aki Krisztusban van, új teremtés az. A régiek elmúltak. Mik? A bűnös természetünk. És ímé, újjá lett minden. Nincs egy dolog sem fölírva az új teremtésben azokból, amikkel az ördög vádol minket. Ha ezt tudjuk, akkor nem tud megfogni minket. Ez több annál, minthogy *váltság* lett értünk fizetve. Ez egy teljesen *új kezdet*, az Ő feltámadt dicsőségében, az új életében, ami már csak Istennek él. Csak Istennek.

2KORINTHUS 5,15.

15. Úgy vélekedvén, hogy ha egy meghalt mindenkiért, tehát mindazok meghaltak; és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, ezután ne maguknak éljenek, hanem annak, aki érettük meghalt és feltámasztatott.

Te vélekedsz-e így? Megújultál-e már erre a *látásmódra*? Látjátok, hogy ez egy látásmód? Ahogy Isten tekint rá, úgy vélekedsz-e te is erről? Vagy hagyod magad, hogy kárhoztasson az ellenség? Hagyod, hogy a lelkiismereted vádoljon téged, miközben le van írva, hogy a szent vér megtisztította minden holt cselekedettől a lelkiismeretedet?

Felszabadulást hoz nekünk, ha ezt megértjük, akkor tudunk tisztán úgy felsóhajtani, hogy Uram, itt vagyok, és csak neked élek! Nincs többé akadály az én szívem és Isten szíve között! Úgy vélekedvén – tehát ez, hogy miért adta ezt a helyzetet, ez arról szól –, ha egy meghalt mindenkiért – ez a Jézus –, tehát mindazok meghaltak.

Ez Isten kegyelme, ami a kereszten történt. Ő úgy tekint rá, hogy minden bűnös meghalt vele. És Ő azért halt meg mindenkiért – Istennek célja volt ezzel –, hogy akik élnek, ezután ne maguknak éljenek, hanem annak, aki érettük meghalt és feltámasztatott.

Egy új életre lettünk feltámasztva, hogy annak az életét éljük, aki mindezt megtette értünk. *Új életre* lettünk felélesztve, úgy, hogy azt mondta az Isten, hogy a régiek többé nem tarthatnak minket fogságban. Teljesen új élet, *nyitva az út* a kegyelem trónjához, a függöny kettéhasítva, szabad az út, a szent vér szentelte meg.

Gyere oda be, és találj meg azt, hogy mi az az új élet, amit Isten neked itt elkészített, hogy azért élhess! Magadért élsz, vagy azért élsz, aki feltámasztatott a halálból? Valamiért itt vagyunk erre az életre. Meg kell *vizsgálnunk*, hogy ezt az új életet magunknak éljük-e? Magunknak éljük, vagy pedig annak, aki érettünk meghalt és feltámadt a halálból?

Óriási minőségbeli különbség lesz az életünkben, ha megtanulunk úgy élni, hogy azt tekintjük, hogy Uram, *Teérted vagyok* itt! Azokért a dolgokért vagyok itt, amiért Te engem feltámasztottál a halálból.

Ha ezeket végiggondoljuk, akkor az, ami *nem odavaló*, az leperreg rólunk. Egyszerűen leesik, mert nem kap életet, nem kap táplálást ettől a feltámadt élettől, ami bennünk van. Ez csak Isten dolgait fogja táplálni. A többi leesik, megtörik az ereje. Megsemmisül. Drága Jézusunk elvégezte ezt.

RÓMA 7,4.

4. Azért atyámfiai, ti is meghaltatok a törvénynek a Krisztus teste által, hogy legyetek máséi: azé, aki a halálból feltámasztatott, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek.

Lásd magadat, hogy ez a halál megtörtént! Meghaltál a bűnnek, meghaltál a törvénynek! Meghaltál mindennek, ami a bűnnel kapcsolatos, és ezt múlt időben írja. Ti is, atyámfiai, meghaltatok ezeknek a Krisztus teste által. Látod miért kellett testet öltenie? Mert a bűn testének formájában, ábrázatában vagy itt a földön, amíg Őt el nem fogadod.

A Krisztus teste által haltunk meg, hogy legyünk máséi. Egy új kezdés van. Nézzük, kié lettünk? Azé, aki a halálból feltámasztatott, hogy *gyümölcsöt teremjünk* Istennek. Miért vagyunk itt, ebben az új életben, amire elhívott?

Te mostantól a Jézusé vagy, egy *tulajdonviszony váltás* történt az életedben! Az ellenségnek nincs jogosultsága többé hozzád, mert másé lettél! Egy tulajdonosi jogviszony-váltás történt, mert te másé lettél.

Addig a sátánnak a birodalmában voltál, úgy, hogy nem is tudtál róla, hogy ő létezik. Ő nagyon trükkös, nem fog bemutatkozni, hogy itt vagyok, azért jöttem, hogy tönkretegyem az életedet. Ő a háttérben munkálkodik.

Azt mondja Jézus, hogy mostantól *másé vagy*. Meghaltál annak, és most pedig másé vagy. És azé vagy, aki a halálból *feltámasztatott*. Ki Ő? A Jézus! Mondd ezt a nevet! Én a Jézusé vagyok. Mit hoz ez nekünk, hogy Jézus lett az Ura az életünknek? Azt, hogy az addigiaknak nincs jogosultsága hozzánk.

Isten eltörölte, és valami *újat hozott* elő. Azokért megfizette a váltságot, lezárta, és egy újat hozott elő. Egy *vadonatúj teremtés* jött elő szellemben. És ennek a vadonatúj teremtésnek joga van azt mondani, hogy én *Jézusé vagyok*, és neked [ördög] nincs hatalmad felettem! Nem érintheted az életemet! És azért vagyok itt, hogy másnak éljek ezentúl. Nem annak, amit te kigondolsz nekem, ahogy te gondolod, hogy irányítod az életemet. Nem ezért vagyok itt!

Azért vagyunk itt, hogy annak éljünk, aki feltámasztatott a halálból, és mindezt azért, hogy *gyümölcsöt teremhessünk* Istennek. Gyümölcstermésre vagyunk itt. Ebbe az új életbe vagyunk *beoltva*, a feltámadás erejével. Azé lettünk, aki feltámasztatott a halálból.

Egy *vadonatúj életre* lettünk iderendelve. Miközben a régi testünkben járunk nap mint nap, az Úr a gondoskodása által *felépíti* a repedezéseket, *megújítja* a szerveket, átjárhatóvá teszi az ereket. Ha kell, vadonatúj szerveket hoz majd neked, mert a feltámadás ereje átjárja ezt a testet.

Ez a test is az Övé lett, örökre, csak még nincs megdicsőítve, úgy, mint Jézusé. Azért van, hogy ez a test néha felvesz tüneteket. De te ne figyelj rá, te a *Jézusra figyelj*, aki benned lakozik, és aki az Urad lett. Ez a kulcs, hogy mire tekintesz. Tudod-e ezeket?

Tudjad, hogy *kié* lettél! Tudjad, hogy *ki* lakozik benned! Tudjad, hogy *gyümölcstermésre* vagy rendelve, és miközben ezt tartod *szem előtt*, ez az *erő működik*! Ez az erő átjár, megújít, és megcselekszi Isten akaratát. Gyümölcstermésre rendeltettünk Istennek a feltámadás erejében. Ez még mindig a húsvét üzenete.

Azé lettünk, azé az Úré, aki feltámasztatott a halálból, hogy a feltámadás ereje által az Ő akaratát cselekedjük itt meg, és gyümölcsöt teremjünk Istennek. Dicsőséget kell neki teremni! Ez nagyon messze áll a szívunktól, hogy mi az, hogy dicsőséget teremni, meg gyümölcsöt teremni.

2KORINTHUS 5,9.

9. Azért igyekezzünk is, hogy akár itt lakunk, akár elköltözzünk, néki kedvesek legyünk.

Isten adott neked egy új életet, van beleszólása, hogy mire fogod azt használni. Megmondja. Azt mondja az Ige, hogy ezt az életet úgy kell élnünk, hogy Néki kedvesek legyünk. Megszerzett, és azt mondta, hogy mostantól az Enyém vagy, de szabad akaratod van. Úgy éld ezt az életet, mondja Pál, hogy *Néki kedvesek* legyetek! Minden cselekedetünkben.

Nem cselekedetekből kaptuk ezt a hatalmas kegyelmet. De most, hogy tudjuk, hogy megkaptuk és Benne élünk, viselkedjünk és cselekedjünk úgy, hogy *Néki kedvesek* legyünk! Nagyon fontos gondolat. Ez a gondolat azért kordában fogja tartani a testünket, ha szem előtt tartjuk.

Nem viselkedhetünk úgy, mint a vadszamarak, hogy mindent szabad, mert nem vagyunk a törvény alatt! A törvényből kihozott minket Isten, de azért egy-két dolgot még leírt e mellé. Ezt az új életet úgy kell élnünk, hogy Néki kedvesek legyünk!

Mondd velem együtt: *Néki kedves lehessek!* Vannak bizony cselekedeteink, amelyek igen kedvesek Neki. És vannak más cselekedetek, amelyekkel *nem tud* közösséget vállalni, és ilyenkor az új teremtségre tekint, a szellemedre, és nem is látja azt, amire nem akarja a tekintetét rávetni, és hagyja, hogy menj a saját utadon, és engedi a szabad akaratodat.

Az Úr nem erőszakos az *Ő akaratát* tekintve. Azt mondja, hogy ímé, odaadtam neked, járj benne! *Gyümölcsöt teremni* hívtalak el a feltámadás erejével, és mostantól járjunk közösen! Erre hív el minket az Úr, hogy közösen járjunk, az *Ő kezét* fogva járjunk, és az *Ő cselekedeteit* cselekedjük itt!

Jézus azt mondta, hogy *nagyobbakat is* cselekszünk majd azoknál, amelyeket *Ő* cselekszik. Ez nem hoz izgalmat a szívedre, amikor ezt olvasod? Micsoda kihívás ez! Azt mondja Jézus, hogy ezeket, és még ezeknél nagyobbakat is cselekszenek majd. Ahányszor olvasom, mindig érzem ezt a szellemi izgalmat a szívemen, hogy Uram, mik lehetnek még azok, amiket készítettél nekem, mert én azokban járni akarok! Téged ugyanígy hív ezekre.

A legtöbb keresztény nem vesz ezekről tudomást. Pedig itt meg van írva. Kezdd el *keresni*, hogy mik ezek! Legyen a szívedben egy *lűktető élet* Istentől, hiszen *Ő* ott él, benned él! Mi az az út, amire engem iderendeltél az újjászületésemben, Uram? Mik azok a jó cselekedetek? Mik azok a gyümölcsök, amiket elő akarsz hozni a feltámadás erejében? Keresi-e ezt a te szíved, vagy csak elmész mellette?

Ti is meghaltatok – mondja. Ezt naponta gondold át! Te nem félsz már a haláltól, mert te meghaltál. A keresztény, ha remeg a haláltól, akkor nem gondolta végig, hogy *ő* már meghalt Krisztussal, ott a Jézus Krisztus haláltusájában, amikor vért verejtékezett. Abban a haláltusában te is ott voltál. Úgyhogy mi, keresztények, *nem félünk a haláltól*, mert egy új élet van bennünk, és tudjuk, hogy hova megyünk, ha innen kiköltözünk.

Hallottam a héten beszámolókat, akik fönt a mennyben körülnézhettek egy rövid időre, aztán vissza kellett jönniük a testükbe, mert még az idejük nem járt itt le. Isten még további cselekedetekre rendelte őket. Gyümölcstermésre visszaküldte őket.

Ha az ember csak egy rövid ideig is hallgatja ezeket a beszámolókat, hogy ott micsoda szeretet, meg békesség van, és milyen gyönyörűséges ragyogás és dicsőség, minden tiszta aranyból van. Ez a világ mindannyiunkat vár! Egy napon mindannyian ott leszünk, akik hiszünk Jézusban. Addig is nagyon sok minden van nekünk elkészítve, amiben járnunk kell.

Minden naplemente emlékeztet minket arra, hogy milyen lehet Isten trónja, amikor aranyragyogásban jön elő az égbolt alja, és benne megy le a nap. Minden nap emlékeztet minket arra a ragyogásra. Az a trón körüli dicsőség, és oda vágyakozik az ember nap mint nap. Isten megenged belőle egy pillantást. Egy napon ott leszel, de most még itt dolgozol.

Most legyünk buzgók és *aktívak*, amíg még megtehetjük! Ha már odaát leszünk, akkor sok mindent sajnálni fogunk, amit itt megtehattunk volna, és nem tettük meg. De akkor már nem tudunk változtatni rajta. Itt kell megvizsgálni magunkat, amíg tehetjük ezeket!

Uram mit tehetek Érted? Miért vagyok itt? Mi az, amire engem rendeltél, hogy én ezt gyümölcstermészként végezhessem? Ezt az *új életet* csak a Szent Szellem által lehet élni. Sehogy máshogy!

Jézus nagyon sokat imádkozott az Atyához, amíg itt volt a földön. Rengeteg éjszakát töltött imádságban. Fölment a hegyre magában és imádkozott. Ezekbe az imákba nem kapunk

betekintést, hogy mit imádkozhatott, hogyan telhettek el ezek az órák. Nagyon szívesen belehallgatnánk, de ez Jézus és az Atya között folyt.

Viszont egy-egy helyen azért bepillantást enged nekünk az Ige, például amikor a tanítványok kérték Jézustól, hogy *taníts* minket imádkozni! Ott megtaláljuk azokat a *szellemi alapelveket*, amik szerint imádkoznunk kell.

Egy másik nagyon drága lejegyzés Jézus imáiból, amikor a *főpapi imáját* mondja el. A kereszthalála előtt Jézus egy olyan imát mond el az Atyának a tanítványokkal kapcsolatban, amit mindannyian olvashatunk mindennap. És imádkozhatjuk is. Gyönyörű, szívig hatoló imádság ez! A pásztor például imádkozhatja a nyájáért minden nap. Alapelvek vannak benne. A szülők imádkozhatják a gyerekükért. Egy csodálatos alapelv sor van ebben a főpapi imában.

A mi Főpapunk itt a földön imádkozott. Ha ezt az imádságot figyelmesen olvasod, akkor magadat is megtalálod benne. Jézus itt még érted is imádkozott, aki majd hisz azoknak, akik hirdetik az Evangéliumot. Még azokért is imádkozott.

Néhány gondolatot nézzünk meg, ami meg fogja lendíteni az *imaközösségünket* Istennel! Amíg abban nincsen egy örömteljes izgatottság, hogy te leülsz imádkozni, addig igazából csak megszokottságból imádkozol. Addig vagy kötelezettségnek veszed, vagy elvárásnak Istentől, vagy csak úgy szokásod, hogy bejössz imakörre. De amíg nincs ott a szíveden az az izgalom, az a szellemi öröm, hogy tudod, hogy *meghallották az imáidat*, és lesznek gyümölcsei, addig csak üres kerékvágásokban vagyunk többnyire.

Nézzük meg a János evangélium 17. fejezetében ezt az imádságot! Jézus ezt az imáját térden állva imádkozza. Én is le szoktam térdelni, amikor ezt imádkozom. Próbáld meg, hogy ha *letérdelsz*, akkor mennyivel másképp fog folyni az imád! Kifejezed az *alázatodat* Isten előtt.

Elmondhatnánk fekvé is, meg ülve, meg állva, meg bárhogyan. De amikor letérdelsz Isten elé, akkor kifejezed az alázatodat. Ha a szíveden van, akkor tedd meg! Pál is mondja, hogy „ezokáért meghajtom térdeimet”. Azok az imák másként vannak, amikor letérdelve imádkozom.

JÁNOS 17,6. 9–14. 20–23.

6. Megjelentettem a te nevedet az embereknek, akiket e világból nékem adtál: tiéid voltak, és nékem adtad azokat, és a te beszédedet megtartották.

Jézusnak volt egy küldetése. Az Atya küldte Őt e világra, hogy ismertesse meg az övéivel az Atya nevét, aki küldte Őt. Azt mondja Jézus, hogy ezt a munkát elvégeztem, megjelentettem ezt a hatalmas *nevet* az embereknek.

A lényeg, amit szeretném, ha látnál, hogy Jézus azt mondja: Atyám, elvégeztem, amiért küldtettem, mert a Te nevedet megjelentettem nekik. Az Atya nevével nincs hatalmasabb. Mondja Jézus, hogy az én *Atyám nagyobb* mindeneknél. Ma pedig, hogy Jézus az Atya trónjára *felmagasztaltatott*, mi kaptunk egy nevet, a *Jézus nevét*. Amikor a földön járt, akkor Jézus a nevével nem volt felmagasztalva.

Ma egy kicsit másként van ez. Most a mi dolgunk, akiket itt hagyott és kiküldött a világba, hogy a Jézus nevét *jelenítsük meg* ennek a világnak, és aki ezt végzi, ez a Szent Szellem. A Szent Szellem által jelenítjük meg a Jézus *nevének hatalmát*, hogy megismerjék a Jézust és az Atyát. Ez a dolgunk, a név megjelenítése.

Ha te *kiejted* a Jézus nevét, akkor az ellenség ereje *térdet hajt*. Ha te *kiejted* a Jézus nevét, akkor a betegség eltávozik. Ha te *kiejted* a Jézus nevét, akkor minden démonikus erő meghátrál. Te mésh előre a Jézus nevével, és ezt a nevet meg kell jelenítened a világnak! A név nagyon fontos, hogy mi milyen névben vagyunk itt a világon? *Mit képviselünk* ebben a világban? A Jézus nevét jelenítjük meg ennek a világnak.

JÁNOS 17,6. 9–14. 20–23.

9. Én ezekért könyörgök: nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nékem adtál, mert a tiéd.

10. És az enyéme mind a tiéd, és a tiéd az enyéme: és megdicsőíttetem őbennük.

Ez ma is így van, ha te szorosan jársz az Úrral, akkor megdicsőíttetik az Ő neve tebenned. Az Atyának gondja lesz rá. Nem fogsz megszegyenülni soha. Az *Ige* mindig megtermi a gyümölcsét. A név felmagasztaltatik. Az Úr Jézusnak gondja van rá, itt van az imában.

11. És nem vagyok többé e világon, de ők a világon vannak, én pedig tehozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, akiket nékem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi!

Jézus már a szívében elvégezte a kereszthalál előtt, hogy ezen Ő végigmegy, ez megtörténik. Már így imádkozik, hogy én már nem vagyok e világon. A szívében elszánta magát, hogy ez megtörténik, és már így imádkozik, hogy én már nem itt vagyok, én már nálad vagyok. Látod, hogy amit elvégzel a hitedben, hogy az mennyire úgy van? Ez megragadó!

Újra a név van itt. Azt mondja Jézus, hogy eddig én őriztem őket a Te nevedben, de most nekem mennem kell. Látta Jézus, hogy nem tud mindig itt lenni Ő velük, mert jön az a három bizonyos szörnyű nap.

Rábízza a tanítványokat az Atyára. Azt kéri, hogy Atyám, most Te őrizd őket! Jézusnak az ellenséggel lesz dolga három napig, és *rábízza* őket az Atyára. Azt mondta, hogy őrizd meg őket a Te nevedben! Még ekkor sem volt Jézus neve.

12. Mikor velük voltam a világon, én megtartám őket a te nevedben; akiket nékem adtál, megőrizém, és senki el nem vezett közülük, csak a veszedelemnek fia, hogy az Írás beteljesüljön.

Figyeled megint, ez a név újra és újra előkerül. Te tudd, hogy ez ma *Jézus neve*, mert az Atya adta ennek a világnak ezt a nevet, a Jézus nevét! Felmagasztaltatott név!

13. Most pedig tehozzád megyek; és ezeket azért beszélem e világon, hogy ők az én örömet teljesen bírják ömagukban.

Látsz-e ma szomorú, csüggedt, céltalan keresztényeket? Tele van velük a Gyülekezet. Hova lett belőlük a *Jézus öröme*? Azért imádkozik Jézus, hogy az én örömet teljesen bírják önmagukban. Vagyis az Úr örömevel állandóan telve kell lennünk. Bármilyen történik, zajlik körülöttünk, az Úr öröme az, ami ott kell legyen, és *őriznünk* kell belülről!

Ha az Ő *akarátát* követed, akkor az Ő öröme ott van. Ezért nem élhetsz magadnak, látod? Kigondolhatod magadnak, hogy ez lesz a legjobb, az lesz a legjobb, de nem lesz ott az Úr öröme. Az Úr *öröme nélkül* pedig sivár a keresztény élet, üres. Hiányérzeted lesz. Légüres térben leszel, pedig az Úr benned lakik, de az öröme elveszett, nincs ott. Nem tud örvendezni azokon az utakon, amelyeken jársz.

Látod, mennyire fontos keresni, hogy miért vagyunk itt? Ha nincs öröm a szívedben, akkor keresd azonnal, hogy Uram, mi az, amit elrontottam? Mi az útirány? Mit kell másként tennem? Engedelmességben és alázatban menj a trón elé, hogy az Ő öröme mindig ott legyen, felfakadjon, feltörjön, csordultig legyen! Ezért imádkozik Jézus.

Mert az *Úr öröme* által lesz a mi *erősségünk* is. Akarsz erős lenni az Úrban? Mindenki szeretne! Az Úr öröme által megy. Nem véletlen, hogy Jézus éjszakákat töltött az Úrral. Imádság és közösség. Az Ő közösségéből fakad ez.

Az első óra imádság nyugós, a test mindenhova szeretne szaladni. A második óra imádság már egy kicsit csendesebb, de még mindig turbózik a fejed, hogy mit kellene tenni, hova kellene menni. Rengeteg más dolgunk van, de félre kell tenni! A harmadik órában belesüppedünk a Szellembe. A harmadik óra után már nem akarjuk abbahagyni. A negyedik óra már úgy megy le, hogy sajnáljuk, hogy abba kell hagyni. Na, akkor mentél be Szellembe. Erre időt kell szakítani!

Azt hiszik a keresztények, hogy a keresztény életet lehet felületesen élni, de nem. Nem lehet! Megcsalod önmagadat, a test elkezd vezetni, és az lesz a vége, hogy nem az jön ki belőle, ami a szellemedben van. Vagyis megcsaltad önmagad!

A keresztény életet nem lehet felületesen élni, hanem *oda kell szánni* magad! Oda kell adni az időt, a teljes figyelmedet, a gondolataidat, amikor imádkozol. Azok nem járhatnak akárhol, a gondolatainkat meg kell fegyelmezni, a Krisztusban lehetnek csak.

Akkor fog tudni ez a jó vastag olaj, ez a *kenetolaj áradni*, és hidd el, hogy ki fog áradni az életet minden területére! Azokra a területekre is, ahol most csak aggodalmaskodni tudsz, mert nem látod, hogy hogyan lesz, miként lesz. Csordulni fog oda az olaj.

Az *öröm* az, amit nem tud elvenni az ellenség, ha ez a *közösség* megvan. Mindenképpen, mindegy, hogy min kell átmennem, az Úr öröme ott van velem, és ez az én erősségem! Ez a keresztény élet. Jézus imádkozik ezért.

JÁNOS 17,6. 9–14. 20–23.

14. Én a te Igédet nekik adtam; és a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem e világból valók, amint hogy én sem e világból vagyok.

Mi az, amit a földre elhozott nekünk? Az *Ige*. Innentől kezdve az a kérdés, hogy te mit kezdesz vele? Te élsz-e az Igével? Ha élsz vele, akkor más lesz az életed. Jézus azt mondta, hogy én az én részemet elvégeztem, én a Te Igédet nekik adtam.

20. De nem csak őérettük könyörgök, hanem azokért is, akik az ő beszédükre hisznek majd énbenem;

Nem csak a tanítványokért könyörgött Jézus. Hiszed-e azt, hogy Jézus imáit meghallgatta az Atya? Ha te azt gondolod, hogy a te imáidat esetleg Isten félreteszi ezért vagy azért, abban biztos vagy, hogy a Jézus imáját meghallgatta, ugye? Itt megtalálod magadat, itt Jézus imádkozik érted. Az az ima, amit Ő elmondott, az *megáll* a trón előtt. És Ő itt imádkozik érted, könyörög érted.

Főpapi mivoltában *most* az Atya jobbján könyörög érted. De *akkor* itt lent, a földön imádkozott érted. Nyugodtan ráteheted erre a versre az ujjadat, és kijelentheted, hogy itt a Jézus a földön imádkozott érterem. Itt le van írva, hogy azokért is könyörög, akik majd a beszédre hisznek Őbenne. Jézus elmondta az imát érted. A főpapi imát.

JÁNOS 17,6. 9–14. 20–23.

21. Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te énbennem, Atyám, és én tebenned, hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.

Látod az Atya szívéen ezt a vágyat, hogy a *nyáj egyben* legyen? Ez egy lakozás. Hogyan lehet valakivel teljesen egyben lenni? Úgy, hogy Ő lakozik tebenned, és te pedig Őbenne. Ez egy *kölcsönös lakozás*. Te ott vagy, ahol Ő, és Ő ott van, ahol te. Ennél nincs szorosabb egybekelés. Ez volt az Atya és Jézus között.

Vagyis az Atya mindenkor jelen volt Jézusban, így tette a csodákat. És Jézus mindenkor jelen volt az Atyában, és csak *azokat cselekedte*, amit látott az Atyánál. Ez a kulcs, hogy dicsőségben élhessünk. Állandóan Őbenne lenni, de nem csak a szellemünknek, ami meg van igazítva és dicsőséges, hanem a lelkünknek, a gondolatainknak, az érzelmeinknek, az indulatainknak, az egész lényünknek, a testünknek Őbenne lenni!

Ha ezt *tudatosítod* magadban, akkor a két lábad nem fog elvinni olyan helyekre, ami az Atyának nem kedves. Itt van a keresztény életnek a titka, és a győzelme, hogy állandóan monitorozni [figyelni], hogy Őbenne vagyok-e. Őbenne vagyok-e az egész lényemmel? Azokat cselekszem-e, amik Neki kedvesek?

22. És én azt a dicsőséget, amelyet nékem adtál, őnékik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen mi egyek vagyunk:

Ezzel bevégeztem ma a beszédemet, mert ha Jézus neked adta ezt a dicsőséget, akkor neked csak járni kell benne. Ez a kihívás. Kötelezd el magad, hogy ebben a dicsőségben fogsz járni! Jézus neked adta. Amikor a Galilea tengere mellett gyógyította a betegeket, akkor megmutatta az Atya dicsőségét? Teljes mértékben! És azt mondta, hogy ezt a *dicsőséget őnékik adtam*. Élni kell vele! Hogyan tudjuk megtanulni, miként éljünk benne? A Szent Szellem közössége által.

23. Én őbennük, és te énbennem: hogy tökéletesen egyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem, és szeretted őket, amiként engem szeretted.

Egy másik fordítás azt írja, hogy *tökéletesek legyenek az Egyben!* Mindegyik verzió gyönyörű. Ki az az egy? A Jézusban, mert Ő neked adta ezt a dicsőséget. Emeld föl a kezed, és kötelezd el, hogy ebben a *dicsőségben fogok járni*, Atyám, mindenkor! Ebben a dicsőségben fogok járni mindenkor! Mert úgy szeret engem az Atya, ahogy szerette Jézust.

Ezzel zárja Jézus ezt az imát: „Hogy megismerje a világ, hogy úgy szeretted engem, ahogy őket szeretted.” Van-e annál nagyobb szeretet, mint ahogy az Atya szereti Jézust? Annál nincs – gondolja az ember. És kiderül, hogy az Atya ugyanúgy szeret minket is. Ez az igazság, úgyhogy szeretve vagy! *Szeretve vagy az Atyától!*

És ezért tudsz ebben a dicsőségben járni, mert nem vagy kárhoztatva. Mert szeretve vagy! Ebben növessz magad! Szeretve vagy! Ezt mindig tartsd szem előtt, amikor a világ kárhoztat! Amikor a világ lökdös jobbra-balra. Ezt mond rólad, meg azt mond rólad. Te mindig tartsd *szem előtt*, hogy szeretve vagyok! Mert az Atya úgy szeret engem, ahogy szerette Jézust.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.